

ПРЕС КЛИПИНГ

16. април 2018.

НАСЛОВИ

- Прошле године радници из Србије радили у 99 држава (стр.2)
Директор Београдске берзе Синиша Крнета: Код нас су нове шансе за зараду (стр.3)
Оживела највећа фарма Шумадије (стр.5)
Ниш међу најјефтинијим градовима за живот у Европи (стр.6)
Пронађено тело радника кога је на депонији затрпало смеће (стр.7)
Међународна организација реаговала због раднице коју су преместили у каменолом (стр.8)
Ништа од добрих вести - казна ко оде у пензију пре 65. (стр.9)

Прошле године радници из Србије радили у 99 држава

Аутор: Љ. Малешевић

Доказ да српске компаније освајају све већи део светског тржишта јесте и чињеница да се наши радници упућују на рад у многе државе света.

Према подацима које је “Дневник” добио од Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, прошле године је 317 послодавац у Србији доставио 4.049 обавештења, а на привремени рад упућено је 13.916 радника у 99 држава света.

Годину дана раније, 324 српска послодавца доставило је овом министарству 3.052 обавештења, а 10.530 радника отишло је привремено да ради у 97 држава. Дакле, за годину дана број српских компанија које упућују своје раднике на посао у неку земљу света повећао се за 47, а 3.386 радника више лане је отишло у иностранство по налогу свог газде.

Обавештење о упућивању запослених радника Србије у иностранство налази се на званичном сајту Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања. Из њега се види да српске раднике домаће газде шаљу од Хрватске и Црне Горе, до Марока, Чилеа, Тајланда, Бехреина, Перуа, Бангладеша, Катарa, Аргентине, Туниса, Алжира... Радници из Србије раде и у Јапану, САД, Ирану, Вијетнаму, Индонезији, Мексику, Индији, Еипту, Гани, Изаралу. Радници из наше земље радно место имају и у већини држава Европе, а у великом броју их има и у Русији, Кини, Казахстану, Украјини...

Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања не издаје послодавцима са територије Србије дозволе или сагласност да би упутили своје раднике на привремени рад у иностранству. Обавеза послодавца је, објашњавају у овом министарству, да у складу са Законом о условима за упућивање запослених на привремени рад у иностранство и њиховој заштити, најкасније до дана који претходи дану одласка запослених, достави обавештење о упућивању радника на привремени рад у иностранство, а најкасније у року од седам дана од дана упућивања запослених на привремени рад. Обавезан је да достави Уверење из јединствене базе Централног регистра о промени основа осигурања за упућене раднике.

ПКС даје дозволу за рад у Немачкој

У Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања указују да Привредна комора Србије даје сагласност за упућивање запослених на привремени рад у Немачку. У ову земљу радници су ангажовани за обављање грађевинских, монтажних, изолаторских радова и радова у области металургије и то као поверени посао у складу с Међудржавним споразумом Србије и СР Немачке.

Из овог министарства напомињу да је обавештење послодавца о упућивању запослених на привремени рад у иностранству јавни податак који се мора објављивати на интернет порталу овог министарства и то у року од седам дана од његовог пријема. За “Дневник” наглашавају да још увек не располажу са подацима колико је у прва три месеца ове године радника упућено на привремени рад у иностранству, указујући да се ти подаци налазе у Централном регистру обавезног социјалног осигурања.

Газда из Србије који жели да упути своје раднике на привремени рад у иностранство треба да поступи у складу са одредбама Закона о условима за упућивање запослених на привремени рад у иностранству. Другим речима, уколико српска компанија склопи посао у некој од држава света, она посебним уговором са својим радницима регулише њихов рад у иностранству уз поштовање свих законских обавеза. Како би Србија у сваком тренутку знала где су раде српски радници, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања мора бити обавештено где се

они налазе, не само због провере да ли је послодавац испунио све обавезе прописане домаћим законом, већ пре свега да радници, у држави у којој раде, бити заштићени. Наиме, радници које домаће компаније шаљу на рад у иностранство у тим државама не раде илегално, већ имају закључен радни однос и уговор о раду Србији, само им је место рада нека друга држава.

Директор Београдске берзе Сениша Крнета: Код нас су нове шансе за зараду

Аутор: Душанка Вујошевић

Крајем прошлог месеца Београдска берза почела је реализацију новог пројекта. Назив је “ИПО Го! - Изађи на берзу”.

Пројекат финансира Специјални акционарски фонд Европске банке за обнову и развој-ЕБРД, а спроводи консултантска кућа “Прајсвотерхаус Куперс”. Програм ће трајати наредних годину дана. Циљ му је да приближи грађанима и привреди тржиште капитала и отвори им и нове могућности финансирања и пласмана средстава.

Београдска берза последњих година није бележила знатнији промет. О томе какве је резултате постигла прошле године за “Дневник” говори директор Берзе Сениша Крнета.

„У 2017. укупна вредност промета на Београдској берзи била је 553 милиона динара. Од те суме 87 одсто било је трговање државним обвезницама. Оне, саме по себи, не би требало да буду окосница промета на тржишту капитала. Годишњи промет акцијама био је 68 милиона евра. Пре десет година то је било 1,85 милијарди евра. Била је то златна година за Берзу.“

Које су акције биле најзанимљивије за трговање?

„Атрактивност акција појединих предузећа зависи од опште економске ситуације, међународних трендова, а највише од њихових резултата пословања те атрактивности индустрије у којој раде. Акције НИС-а и Аеродрома су већ неколико година на листи најтргованијих код нас. Ту су затим акције Енергорпројект холдинга, Комерцијалне банке и Металца. Инвеститорима су најинтересантније хартије укључене у најквалитетније сегменте тржишта - Прајм и Стандард Листинг. То су компаније које имају добре резултате и поштују високе стандарде извештавања, корпоративног управљања и јавности пословања.“

Треба ли приватизацију завршити на Берзи када су у питању акције Телекома или Комерцијалне банке и осталог из бесплатног пакета које су грађани добили?

„Кључно је сагледати користи које би таква продаја донела наведеним компанијама и њиховим власницима - односно држави и грађанима. Телеком би на Берзи могао да добије реалну процену вредности, квалитетнију контролу менаџмента. Временом компанија би добила и бољу инвестициону репутацију те повољнији финансијски положај. Излазак на Берзу отворио би врата за нове потенцијалне инвестиције. То би донело подизање ефикасности рада компаније јер би акционари захтевали боље пословне резултате. Изласком на берзу грађанима би било омогућено да слободно располажу имовином коју су добили, као и да инвестирају у акције квалитетних домаћих компанија. Уколико се ниједна од ових опција не реализује теже је очекивати да српско тржиште капитала заживи пуним капацитетом и да привреди понуди оно што се од Берзе очекује.“

Шта ће пројекат “Изађи на берзу” донети власницима предузећа која се одлуче да поделе власништво. Које су предности а које мане?

„Компанијама које имају одговарајуће капацитете, тржиште и динамику пословања прелазак у акционарско друштво доноси јефтиније финансирање и повољнију билансну структуру посматрано кроз однос дуга и капитала. Истакао бих још унапређење менаџмента и пословних процеса те укључивање запослених у дугорочни развој предузећа... Свакако, излазак на берзу није најповољније решење за све - у одређеним фазама развоја. За предузеће је природно да се

финансира путем комерцијалних кредита. Ипак, компаније које су иновативне и желе да уложе знатна средства у истраживање и развој не могу се стално финансирати кредитима. Ту је излазак на берзу пожељна опција. То доноси поделу власништва захтева већу јавност пословања, обимније извештаје о раду и транспарентније трошкове. Многи власници се тога плаше али искуства из развијених земаља показала су да су користи од изласка на берзу далеко веће.“

Шта Берза доноси малим и средњим предузећима?

„Она до сада нису била преовлађујућа циљна група развијених берзи. Она се најчешће финансирају путем банака или развојних фондова. Такав вид финансирања код нас није развијен. Београдска берза тежи да и тим компанијама омогући приступ финансирању већ од “старт ап“ фазе. У сарадњи са компанијом Фундербеам нудимо им финансирање путем еквити краудфондинга...“

Шта бу развој тржишта капитала донео Србији ?

„Развијено тржиште погодује предузећима, грађанима, банкама, професионалним инвеститорима и доноси вишеструке користи. Нажалост наша јавност је прилично скептична према тржишту капитала. Развој тржишта капитала доноси алтернативе за пословање, инвестиције, штедњу. Са бољим перформансама акционарских друштва расту друштвени производ, запосленост, конкурентност компанија...“

Кamate на штедњу су све ниже. Улагање у акције могло би да буде добра алтернатива за већу зараду. Са којом сумом вреди изаћи на берзу?

„Не постоје ни минамне ни максималне суме. За инвеститоре берза представља алтернативу штедњи, наравно нешто ризичнију у односу на депозите. Висина ризика зависи од ризичности издаваоца акција. При томе улагачи морају да имају на уму да се на берзу улажу само средства за која се не очекује да ће вам бити потребна у краћем временском року. Када похлепа и страх умешају прсте резултати могу да буду врло лоши по онога ко је инвестирао, али и по тржиште у целини. Да би за грађане демистификовали ову област често организујемо курсеве на тему берзанског пословања за најширу јавност.“

Да ли наша законска регулатива прати ову област?

„Постоји широк простор за унапређење регулаторног окружења. То се односи на унапређење законског оквира за тржиште капитала, као и на пореске промене, унапређење закона о девизном пословању. Регулатива коју сада имамо са једне стране ограничава долазак страних инвеститора и улагање у акције домаћих компанија. Отежава се и конкурентност домаћих учесника на тржишту. Основни проблем је порез на капиталну добит, који умањује атрактивност Србије на инвеститиционој мапи. Надамо се скором решењу тог проблема.“

Како видите даљи развој?

„Желимо да и Београдска, као и друге светске берзе постану мотор развоја матичне привреде. Надамо се да ћемо у тим напорима, заједно са партнерима, успети у наредном периоду.“

Оживела највећа фарма Шумадије

Аутор: [Гвозден Оташевић](#)

Компанија „Тера продукт 61” пуни товилиште у Мрчајевцима и већ има уговорен извоз говедине у Италију, али и Турску по халал стандарду

Мрчајевци – У највећој фарми Шумадије поново се, после осам година тишине, чула стара добра песма – рика нових становника. Товилиште у Мрчајевцима, које је некад било на светском гласу примило и 2010. обуставило сваку делатност, оживело је и пуниће се из дана у дан.

– Управо смо довели прву партију од 50 грла колико стаје у један камион. То су јунице од око 300 килограма из околине Ваљева чије ће месо, кад достигну 500 или 600 килограма, да буде извезено у Италију – каже за „Политику” Радиша Јевтовић (74), директор компаније „Тера продукт” која је нови власник овог узгајалишта.

Реч је о мешовитом српско-азербејџанско-турском друштву, које је купило закључану фарму јер беше пала у стечај, и кренуло са улагањем средстава у обнову. Јевтовић не жели да објашњава с каквим се недаћама суочио у међувремену и зашто је прва партија говеда доведена тек јуче („То је наша, српска прича”), већ је окренут данима који долазе.

– Ми већ извозимо у Италију за познатог купца, знамо критеријуме тог тржишта, оптимисти смо и ту за нас нема загонетки. Међутим, већ следећа партија биће мушка грла за Турску а ту је обрада сасвим другачија. Турски захтеви чак су строжи него за земље Европске уније, клање и обрада морају се обавити по халал стандарду са којим до сада, српске кланице које раде за нас, нису имале искуства. Надамо се да ћемо и то пребродити. Зато сам захтевао да турска инспекција контролише рад у нашој кланици коју одаберемо, а ангажовали смо и раднике из Турске за тај посао како бисмо лакше испунили све задатке.

Решавајући успутне проблеме, Јевтовић није седео скрштених руку. Откупио је и на фарму смеистио силажу за две године унапред, ослањајући се на знање ратара овог дела Србије, који се годинама као znalци баве припремом хране за стоку. Фарма је, иначе, осамдесетих под називом „Сточар” била матична кућа за чак 10.000 товљеника у једном турнусу, рачунајући и кооперанте из околних села. Само товилиште у Мрчајевцима може одједном да прими 2.300 грла.

– Ми ћемо ићи до 1.500 грла у једном турнусу, који траје шест месеци – планира Јевтовић. Он је са дужности директора „Генекс аграра” осамдесетих постављен за заменика директора „Генексовог” предузећа „Центропродукт” у Милану, након чега је четири године био и први човек дирекције „Генекс аграра”. После санкција, бомбардовања и проблема у пословању „Генекса” делатност је продужио у Милану, где и данас живи са породицом. „Центропродукт” је, иначе, био једна од највећих „Генексових” многобројних фирми у иностранству, са 142 запослена и централом у Милану, и представништвима у Трсту, Риму и Барију. Више од 60 одсто југословенског спољнотрговинског пословања са Италијом ишло је преко „Центропродукта”. Ова „Генексова” фирма је 1990. била чак на 14. месту по обиму спољнотрговинског промета на Апенинима, а у то доба југословенски извоз у Италију обухватао је 17 шлепера јунећег меса сваке седмице.

Захваљујући том искуству и традицији, посао извоза меса са наших простора у Италију био је, али само на кратко, прекидан за време бомбардовања, болести слинавке и шапа, и током санкција. Уз ентузијазам неколицине сарадника, Јевтовић је одржао тај посао, који се и даље одвија непрекинуто, али реч је о драстично мањим количинама. Међутим, Србија и даље у овом послу има своју робну марку – наше месо познато је по изузетном квалитету, 90 одсто пласмана завр-

шава у Тоскани а у тој регији су најпознатији светски месари. У том делу Италије српско месо, као изванредно, продаје се у бутицима а користи за израду познатих одрезака „фиорентина”. – Извоз у Турску, занимљиво је, веома добро се допуњује са послом према Италији, јер та два тржишта захтевају различите обраде и квалитете. Италијани товаре само задње четврти черека, а Турци и задње, па могу да прихвате оно што преостане после отпреме у Италију. „Тера продукт 61” из Леушића купила је фарму почетком јуна 2015. за 28 милиона динара суочивши се са безброј проблема који и нису необични за српске прилике. Почев од тога да се у суду, али после куповине за коју гарантује држава, испоставило да усред фарме од 6,23 хектара наводно постоји нека мала пољопривредна апотека чији је власник други човек, па до чињенице да су грађевине очерупане, од прозора до олука.

Ниш међу најјефтинијим градовима за живот у Европи

Пише: Данас Онлине

На листи 26 европских градова у којима се може живети са мање од 600 фунти, односно 690 евра месечно, коју је објавио британски интернет портал „Бизнис инсајдер“, нашла су се и три града у Србији – Нови Сад, Ниш и Приштина. Према истраживању тог сајта, Ниш је 6. на листи европских градова најјефтинијих за живот. Са платом на западу могло би овде пристојно да се живи, кажу Нишлије и додају да највећи број грађана има плату око 20.000. Њима је скупо, сматрају у Нишу, преноси РТС. „Сразмерно платама, све је скупо, али у поређењу са остатком света нису толико скупе кирије, чланарине, спортови“, кажу Нишлије. Асистент на социологији Филозофског факултета у Нишу Бојана Пуцаревић каже да постоје две стране медаље. „Постоје људи који имају куповну моћ која је задовољавајућа за неке стандарде живота који су другима само на нивоу маште“, рекла је Пуцаревићева. Ти други су велика већина. Њима је 540 евра месечно, колико је Бизнис инсајдер израчунао да је потребно за живот једне особе у Нишу, и на основу тога овај град сврстао у јефтине, недостижно и зарада им одлази на најосновније храну и рачуне. Све друго, ма колико јефтиније било него у Лондону или Манчестеру, тешко се може приуштити. Са 540 евра по особи могло би се живети пристојно вероватно у сваком граду у Србији. А да живот јефтиним чине месечни трошкови мањи од 600 фунти, стандард је оних који све посматрају из развијене Европе. У Нишу просечна зарада је испод републичког просека, и свакако вишеструко мања од зарада у развијеним земљама. Питање је онда колико су ниске цене кирија, превоза, комуналија, или специјалитета у ресторанима препорука за Ниш. „Свакако да је Ниш квалитетан за живот, али свакако је и препорука да се мора више радити на подизању стандарда грађана“, каже градски већник Михајло Здравковић. И мада је стандард и даље испод прижељкиваног, ствари се померају током претходних година, отворено је више хиљада радних места и смањен број незапослених, што је довело до повећања куповне моћи Нишлија.

Пронађено тело радника кога је на депонији затрпало смеће

Извор: [Анадолија](#)

Спасилачке екипе Сектора за ванредне ситуације МУП-а пронашле су тело багеристе Сулејмана Б. (56) који је радио на санацији депоније Голо Брдо код Новог Пазара, а који је нестао у суботу око 15 часова када се обрушио део депоније.

Ту информацију потврдио је директор Јавног комуналног предузећа "Градска чистоћа" Емин Омеровић, чије предузеће је ангажовало приватну фирму да обавља послове на санацији депоније.

Лекари Хитне службе су на лицу места око 13 часова констатовали смрт човека који је под тонама смећа провео више од двадесет сати.

"Ужасан приказ. Око 13 сати смо констатовали смрт, а нешто касније је и на Одељењу судске медицине Опште болнице обављена обдукција. Смрт је одмах наступила због гушења јер је човек био затрпан смећем, а пожар на депонији захватио је и тело несрећног човека па има и опекотине. Породица га је идентификовала на лицу места. Депонија је и даље у пламену и прекривена је густим димом, а брдо смећа и даље прети да се обруши", изјавила је начелница Хитне службе Дома здравља у Новом Пазару Мисала Исламовић Аличковић.

Она је рекла и да је медицинска помоћ указана десеторици рођака и колега настрадалог човека који су се нагутали дима и отровних испарења приликом потраге на депонији.

Несрећа се догодила у суботу око 15 часова када се обрушила огромна количина отпада.

Директор ЈКП "Градска чистоћа" Емин Омеровић изјавио је у суботу да је реч о раднику приватне фирме која је недавно ангажована за равнање и санирање депоније.

"Несрећа се догодила око 15 часова када се обрушила огромна количина отпада која је багер носила готово стотину метара. На жалост, возач није успео да искочи из возила и сумња се да је затрпан", рекао је Омеровић.

Он је додао да је том приликом на депонији био и радник "Градске чистоће", али је он успео да избегне обрушавање и прошао је са лакшим телесним повредама.

Депонија Голо Брдо удаљена је од Новог Пазара око тридесет километара.

Међународна организација реаговала због раднице коју су преместили у каменолом

Аутор: Данас

Интернационала радника у грађевинарству и шумарству (БВИ), са седиштем у Женеви, подржала је кампању Самосталног синдиката грађевинарства против дискриминације жена у Србији и за заштиту права Данке Симић, запослене у Равнаји из Малог Зворника.

"Позивамо да се укину сви облици дискриминације жена у Србији", истиче БВИ, а преноси лист ["Данас"](#).

На сајту ове међународне организације која се бави заштитом права радника у целом свету објављен је проглас којим се позивају сви да пруже подршку Данки, али и свим осталим дискриминисаним женама.

"Кад ударите у жену, ударате у камен", истиче БВИ у први план, објашњавајући како је Данка Симић у фабрици каменних агрегата [са места лаборанта пребачена на место чистачице](#), а касније и да као физички радник [ручно пребацује камење](#) у каменолому – само зато што је њен супруг Миленко био председник синдиката.

"Наша кровна организација је подржала нашу кампању за заштиту Данке Симић, али и свих осталих који су дискриминисани на радном месту. Ово је нешто што ће сада да види цео свет, цео свет сада може да види како се дискриминишу жене у Србији", каже за "Данас" председник Самосталног синдиката грађевинарства Саша Торлаковић.

Дневни лист "Данас" је у више наврата од септембра прошле године писао о случају дискриминације Данке Симић у Равнаји. О томе како је од тренутка када је њен супруг изабран за председника синдиката у фабрици она била кажњавана лошијим радним местима, да би у децембру прошле године завршила у каменолому.

Синдикат је о томе писао готово свим релевантним државним институцијама, али одговори су стигли само од инспекције рада (која није пронашла ништа спорно) и од Поверенице за родну равноправност која је пре неколико дана објавила мишљење о овом случају – да је Данка Симић била дискриминисана у Равнаји и да пословодство фабрике има 30 дана да реагује на то и поступи по упутствима Повереника.

Интернационала радника у грађевинарству и шумарству, са седиштем у Женеви, окупуља 334 синдиката који представљају више од 12 милиона радника у 130 земаља света.

Ништа од добрих вести - казна ко оде у пензију пре 65.

Извор: Танјуг

Нема основа за измене Закона о пензијском и инвалидском осигурању, речено је у Министарству рада.

Министарство се огласило поводом писања медија да би средином године изменама овог закона могли бити укинута "пенали" за одлазак у пензију пре напуњених 65. година живота.

"Тренутно важи постојећи закон и нема основа за измене, а ако буде, јавност ће бити благовремено обавештена", поручују из Министарства за рад, борачка и социјална питања.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије (С С С С) Љубисав Орбовић изјавио је недавно да би "казне" за одлазак у пензију пре 65. рођендана могле би бити укинута средином године, када се, како је рекао, очекују измене Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

"Најављено је да ће се изменом постојећег закона о ПИО, на коме радна група ради већ дуже време, престати с трајним кажњавањем пензионера", рекао је Орбовић за Политику.

Предлог С С С С-а је, како је Орбовић образложио, да трајно умањење пензија од 0,34 одсто месечно не важи после 65. године и да након тога пензионери наставе да примају пуну старосну пензију.